

In memoriam Mladenu Rogošiću (Dugopolje, 3.1.1949. – Zagreb, 4.7.2018.)

Jedno veliko ništa, ništa koje ne razumiješ i ništa u koje, ma koliko se trudio, ne možeš upisati smisao, ništa koje susrećeš s nevjericom, ništa s kojim se teško pomiriti. Kako drukčije opisati osjećaj praznine koji u nama ostaje nakon vijesti da nas je nakon teške bolesti 4. srpnja 2018. napustio naš Mladen Rogošić? Ništavilo je utoliko veće što smo se svi, poznavajući njegovu borbenost, nadali i vjerovali da će i iz ove posljednje bitke, kao i iz toliko prethodnih, izaći kao pobjednik. Teško da postoji član Kapele kojeg Mladen na Viništu nije nahranio samo hranom, već i ljubavlju prema tom neobičnom i neobično lijepom mjestu; mjestu na kojem je bio utjelovljenje dobrodošlice svim planinarima, a posebno novim naraštajima iz Kapeline škole. Teško da možemo zaboraviti brojne načine kojima je obogatio život našeg društva, sve radne akcije, proslave Nove godine, maskenbale, kestenijade, predstave.

Dragi naš Mladene, mogli bismo do sutra nabrajati stvari kojima si nas zadužio i tisuću načina na koje ćeš nam nedostajati, ali onaj koji nas možda i najviše boli činjenica je da nas niti na balkonu na Maksimirskoj ni na Viništu nikada više nećeš dočekati onim svojim širokim osmijehom zbog kojeg smo se odmah osjećali kao da smo stigli – kući. Ma kuda si ti sada stigao, počivaj u miru i laka ti zemljica!

Tvoji Kapelaši